

Řek 1983.

Řádný člověk miluje svou vlast, svůj do-
mov. Stejně jako její krásu a malebnost, jako její
bohatství,nostáve její minulosti, nejenže o štast-
né události, s pravěmim jistoty domova, jako po-
sit stonáletičnosti a bytíeúu různorodijmú žitv-
kem součastnosti. Tady platí: Čím více nežuá-
váme, tím více máme rádi.

V každodenním životu nenecháme bez
povšimnutí významná události, kterými se nám
připomíná minulost, byť ta mladá, jejíž na-
mětání pomalu odcházejí, ale i ta daleká, kterou
nedosažená, jen se vzdáleněji stopami zachova-
ných listin, dávkami, řečí, kde události a souvis-
losti nás všechnu nůmoúu a dicitij historikú
živláceji vysvětleníu jen mázejíúú maodé, ho-
dobněu.

Jak je to s počátky obce, o uizí první obob-
žomy řísemný zákonu má už 700 let svobodu?
Kde se vzalo její jméno Láborová? Kdo byli a cí-
li první, kteří vymítily les a rozhodli se usadit
zde, v blízkosti žemské stezky, nepřetržitě, a
že tohle místo pro svou polohu bude vždy klámo v
pauze všem válkám, jejíž vojáci budou vítězně
procházet, ale i necht a hynout. Jménu sa-
mo ukazuje na les, a bor, který se táhl na hranicích

Oslovy
700 let obce.

šech a stromy a nejbližší konec ned máso Borek. Přít-
kulo se tu za Borem. Je ještě že ves existovala desítky
let dříve, než je s ní zmlínka.

Dne 23.3. 1982 dědicové raustů pokuske ho
Vibard a Zduš vydávají listinu pro Březou uický ště-
tal u Trobovicích, je dovozují dolaci kostela u Polue
a vsi Záboků.

Občanský výbor se usel na oslavě 700 stěho
výročí obce, které se uskutečnilo 8. května 1982. Za spo-
upráce odborných poradci a pomocí archivních materiálů,
vymacoval kolektiv macovníků brožuru k oslavě vý-
ročí. V ní je rozsáhlá oběť historie obce, vývoj ze-
mědělství, první světová válka, poté druhá světová
válka, a dějiny školství, sboru dobrovolných hasičů,
dnes Svaz rožáků ochrany, o kosi Borek a j.

Na oslavu uspořádáno setkání rodáků a pře-
tel obce. Na dvě slovy rožáků rodáků přijelo 140.
Dopoledne se konalo u věřitelosti 70 výročí rožáků
sboru cvičení a výstava staré a nové techniky. Po té
uystřpil kynologický kroužek Svazarmu předvedení
výcviku psi.

Odpoledne nicméně vzhromínka a rožáků věnce
u nomenku radlych z první druhé světové války. Po
prezení učarlníku zahájena slavnost o kulturním
sloně. Přednesen kulturní program. Po té projev
předse dy křst. nov. výboru u Polue a projev předse-
dy Občanského výboru. Pak zahájena společenský věcer
a tanec.

Začátkem měsíce ledna such úplně zmizel.
Poté koncem měsíce mrazky až -20°C. Větrnou suchavo-
pošmourus. Dne 19. března napadlo 15 cm sněhu. Dne
20. chladný, k ověš květen. Od 28.5. do 8.6. horko až
+34°C. Dne 20. řekou velká povodeň od Šechynovy luh-
ky. Žně krásné, hotové za 10 dní. Žár, říjen sucha a
horko. Následkem sucha nedostatek vody v řis. 7, 11, 40, 20.
Zbrada obití někuá, u brambor horké.

Vlček Viroslav se nastěhoval do nového domku
který postavil vedle starého, který zboural. J. Vasek bouren
provedl hřebou slávu svého domku. D. Šlegl provedl
podšklepení na stoučce. Oba stavi při silnici na Štrýsov.
Dne 14 a 15. května provedena oprava mostu u Kaliko-
vých kamenného novodni. Společně železobetonové
stoupy o průměru 80 cm. Dále provedena restaurace
bariánského sloupu před č.d, kromě něho Samátko-
vým nádeem. Provedena generální oprava Dvořákovy
kapličky nov návrh k Bohé ze 17 století.

Jednotné zemědělské družstvo domčeni
s obcemi Janovice, Haj, Pěrowov utvořilo středisko
v Bohé. Ve zdejší obci pěstovalo s. n. ječmen, měnící
žito. V nadařilovaných braběch slouží uctvané plemeno
masnic, odchovává masničky, zbytky selat jde do šive.
Za vyvíkající výsledky v chovu masnic obdrželi jirí
Vacek a Vitolová jir. jako odměnatek vláda pověsť
na zájezd do Světového muzea. Vrostlinné vyjrobě
v rámci obzrení s družstvo umístilo na 2. místě

očerá!

Křpařba
obce.

J. Z. J.

Slad. slotky

Prámysl.

ve výnosech. Z měnice dostal výnos po ka 5240g
a jčemu 5031, u brambor 232g.

Severozápadní slatinná oblast (Česka, Česko) omezuje
slavy dojníc, prasnic, věnují se výběru telat, a cho-
vají jalovic. Pěstují umělé krmivo obilí, hlavně
pšenice a sadbu bramborovou.

Škrobárny, obor. pod. Č. Škod, provoz kábových.
Ve zdejšímu podniku zpracovávají brambory na škro-
b. Pěst zpracovávají námelové žito. Vyrábějí
a ručními křesáky námel pro lékařské účely a zby-
tek žito jde na krm. Škrobárny veškerou omítku kau-
čukové a gumaří.

Úprava obce.

Dokončena úprava obce, výsadba květin, jehličitů
a pomníku padlých. Dobře majitelé kábových poděl
služice dělají pěknou výsadbu okrasných kábových.

V obci je 6 křesťanských obouletí. Obec má ve-
lké autobusové spojení na Jihlavu, Žďár, Velké
Březno; železn. 50 spojů. V obci je 35 majitelů osobních
aut, 3 soukromé traktory, 5 fréz, 3 motocykly, více
motokol. Železn. 56 televizorů.

Kultura.

Ob. má žnu upravoval ples, dětský karneval,
přehlídka: sňatky na kábových.

Ob. má vládní upravoval Dětskou besídku,
dětský den na odpoč. Upravoval během roku 6 laun-
ních kábov. Skino lo se schází v klubovně, kde mají
ping-pongový stůl, magnetofon. Průvodní jarní ukli-
sbec o sobotách.

Složky Národní fronty zúčastnily se ve vel-
kém počtu oslav 1. máje v Solné.

Občanský výbor uspořádal 4. 12. besedu o dě-
řině. Dne 11. 12. veřejnou schůzi ve stoličárně se
věnovanou sloţbami obce. Zúčastnil se ní dr. J. Š. N. v.
v Solné J. Černý.

Následkem velké vichřice způsoben velký po-
hrom a výrostě v lesích. Na likvidaci se zúčastnili
H. občané a obec.

Na výprohě škole ekonomické v Praze stu-
duje Vacek Boh. č. 41. Na výprohě zemědělské v Jih-
lavě Šlacheta V. č. 41, Štejnková J. č. 9.

Studie.

V tomto roce narodily se: Anděl Radek č. 11
Pollová Zuzana č. 6

Novorozenci.

Zemřeli: Šobsková Št. č. 30, Burešová
K. č. 34, Bechyňová Al. č. 50.

Úmrtí.

Čištěvali se: Šobsková J. č. 54, Čestková č. 69

Čištění.

Odštěhoval se do Solné Chaloupek L. a
manželkou a dětmi

Počet obyvatel v obci 201.

Chaloupek koupili národní domky, je opravili, přestavěli.

Chaloupek.

Š. V. Kall zvěřoběhář, č. 46

Veselý	Jihlavský č. 37	Grötschel K. Praha č. 10
Šobská	- - - č. 74	
Škoba	- - - č. 42	
Šmejkal	- - - č. 34	

Číslo popisné v r. 1922.

Velký let uběhl, hodně se změnilo jak v zemědělství, školství, kultuře i života obce. Změnila mnohá vějířem, vznikla nová; los jaký je stav o současnosti.

Číslo popisné č. 1 Dvůřácký domek Hláv. Kalki.

- č. 2 Hláv. Kalki
- č. 3 Dvůřácká barie
- č. 4 Kromerová Jelis
- č. 5 Jelínková barie
- č. 6 Štěp. Stanislav
- č. 7 Štokrýj Karel
- č. 8 Vacek Karel
- č. 9 Šlejškal František
- č. 10 Grölsch Karel Kaha, chalupář
- č. 11 Hláv. Kalki
- č. 12 Boufal Josef
- č. 13 Vacek Karel
- č. 14 Holadaj František
- č. 15 Jelínek Kiroslav
- č. 16 Štruslová Štana Kalki
- č. 17 Dvůřák Jitlava, chalupář
- č. 18 Katochvilová Františka
- č. 19 Krušil Kiroslav
- č. 20 Jednotné zemědělské družstvo
- č. 21 Kalki Stanislav
- č. 22 Anděl Jan

Číslo popisné č. 23. Šikavský Jan

č. 24. Zvolánek Jan

č. 25. Hejkal František

č. 26. Klouček Josef

č. 27. Lámská Marie

č. 28. Lázek Jan

č. 29. Šedivý Josef

č. 30. Šimek Jan

č. 31. Dečka Alois

č. 32. Milota Eduard

č. 33. Šimek Bohuslav

č. 34. Šmejkal Jiřina Chalupář

č. 35. Vlček Miroslav

č. 36. Kaláb Josef

č. 37. Veselý Jiřina Chalupář

č. 38. Jednot. zeměděl. družstvo, kancelář

č. 39. Lejda Ferdinand

č. 40. Škádlové, bývalá vybraná

č. 41. Vacek Jan

č. 42. Šrma Pavel

č. 43. Klánová Marie

č. 44. Chrástal František

č. 45. Kovářek Jiří

č. 46. Bálk Karel Chalupář

č. 47. Škrobo Jiřina Chalupář

č. 48. Holub Jan

č. 49. Kultura dům, pohostitelství

- Číslo popisné: č. 50 Bechyňa Jan
č. 51 } Dívča
č. 52 } Koumarová Marie
č. 53 }
č. 54 Horský Václav
č. 55 Šamoučková Božena
č. 56 Šrobáru, H. Vlad
č. 57 Kubl Josef
č. 58 Šobolka Václav
č. 59 Jarhaub Ladislav
č. 60 Šleiss Jiří
č. 61 Řezníček Stanislav
č. 62 Šarišský dům
č. 63 Šebroňová Šantířka
č. 64 Šlesar Šantířek
č. 65 Šloubaba Kiroslav
č. 66 Vacek Jiří
č. 67 Prudejva univ. Šbozi,
č. 68 Koubek
č. 69 Čárka Markmil
č. 70 Šlesar
č. 71 Škárský Jn.
č. 72 Vaserbauer
č. 73 Šlégl B.

Zemědělská příjmemí usadlosti.

O druhé světové válce, sociální úpravě vesko-
va, k tomu žstavením polníku, kaláženíu Hláv.
polku, kdy většina mužských potomků hledala
zaměstnaní jinde, přebývaly ženy stonovské
usadlosti, kam se přidávali muži z jiných
obcí. Někteří majitelé usadlosti zemřeli, jiní
vzdělili v r. 1945 usadlosti na Němcích na Šloebu
nebo vzdělili v pohraničí. Tak každá příjmemí
Zemědělská.

Pracovníci: Karel Jan č. 4 vzdělil na Šloebu ve
Studenýchách, Karel Jan č. 46, Zeměděl, Karel Jan
č. 31, Zeměděl, Karel Jan č. 23, Zeměděl, Karel Jan
č. 40, Zeměděl, Šmejkal Jaroslav odstěhoval do Joláru.
Šmejkal Jan č. 51, Jolár D. č. 7, Jolár K. č. 54.,
Štěpán Václav č. 24 odstěhoval do Poskovic, Štěpán
Josef č. 16, Štěpán Václav č. 45. Felicek Josef č. 20.,
Felicek Václav č. 32, Felicek Tomáš č. 5., Auděl Fran-
tisek č. 10, Auděl Josef č. 44, Auděl Josef č. 35
Auděl Jakub č. 41, Troják Josef č. 22 Troják Tom.
č. 44, Lánský Josef č. 27, Lánský Jan č. 56, Šejbal Anton
č. 48, Bechyňavý č. 31, Šebouš Alois č. 33, Brabec
J. č. 21, Bink Josef č. 1, Čumpl Josef č. 61, Čokrový Jan
č. 20, Šobolka Jan č. 30

Svobá přijímání.

Mnohá vyplatbou nových stouků, koupí,
ale hlavně přezněním mužů do naší obce.

Zvoláček Jan č. 24, kousek	Štokhousl Jan č. 23 sátek
Mull J. č. 57 - " -	Milda Zdeněk č. 32 - " -
Šimek Jan č. 30 - " -	Jošta Št. č. 6 - " -
Šimek Boh. č. 33 sátek	Koubek J. č. 68 vy' staoba
Lourek Jiří 34 - " -	Čárka V. č. 69 - " -
Přeměček Št. 61 - " -	Chváta Št. č. 44 - " -
Zruška Jiří č. 60 - " -	Šachaba V. č. 65 - " -
Yarkauk Lad. č. 59 - " -	Škárský J. č. 71 - " -
Sobotka V. č. 58 - " -	Flesar Št. č. 67 - " -
Šolub Jan č. 48 - " -	Flesar č. 70 - " -
Šorský V. č. 54 - " -	Vaserbauer č. 72 - " -
	Šlégl Boh. č. 73 - " -

Břeměckými postřiky, zupřemými dávkami umě-
lých kuoje, vřabacemi ovadecí a j. Zmizela řádk pla-
tao, kmyžu, plasu, ryb a j.

Z. plactaa: Živou chodlou, stmas obce, vrána ředicka,
křepelka, lyška vodni, leččevk, sova, nelonje, malolje
konoptvi. Ze vodních ločích zmizel pumik, bělice, mřeba,
Z motylů karkárek fuklovj, babočka, modrásek, vážka,
bourek, lyšaj sarktklav, bekyně voshovč. Z plaku užov-
ka, zmije, šepýř, ještěrka, m. lob. Hále jsou to, rosnička,
škoban želenj, xomčka. Zmizel křecěk, sypel, kuma ko.

Velká řada rostlinstva rekultivační potřeby,
která dříve měla, někdy neodbornou meliora-
cí, trávníky: řevícha potě, kukačka luční,
jehel šedý, křovík, líka ladní, motýl náse,
vířel, materádníka, vlčí mák, pšena, luč-
ice a mnoho jiných. Ze stromů křížel jilov,
topol, míra jedle.

Špatně na schůzi občanského výboru
v Dobrušce dne 15. března 1983.

Frýza Jir

Z dějin školy v Lábocech.

Jistotou nelze říci, kdy Láboceňští občané
se usnuli na potřebu, aby své děti daly něčím
učení, psaní a počítání. Ibdajně začala škola exis-
tovat kolem r. 1780, podobně jako v okolních vsích.
První známou knihou byla zaobřena r. 1836, ale
nestačovala se. Také nevíme, zda z ní čerhal
nějaký učitel Štěpánek přímo, nebo zda výpisky
posílával až z druhé Šamětínské knihy, údajně ve-
děné od r. 1880. Ani tuto druhou Šamětínskou
se nepodařilo objevit. Ale závažným důvodem
Štěpánka i jeho dalších nástupců se odvolávají
na výpisný učitele Brückla, který v Lábocech učil
od r. 1861. Podle těchto závažných zpráv škola tu
byla pouze pokoutní, soukromá. Prvním učitelem
tu byl Štroulliv. Brückel toto jméno uvádí pod-
le údajů starých lidí. Měl by to člověk domácní, a jak
starosta píše, „těl bídu.“

V r. 1822 tu byl učitelem Karel Schreiber.
Dne 25. 4. 1822 byla tu ve škole veřejná zkouška a
při ní byl Schreiber představen obci a dětem jako
nově ustanovený učitel. Podle výpovědi starých
občanů stěhoval Schreiber z Kruceburka. Byl
vypouštělým kaprálem. Vedl si psáno, ale chváliti
si ho. Byl v chvilce č. 33, později v č. 47, ve

dřevěnému stavení č. 44, kde bydlel spolu s obec-
ním sluhou, konečně v chatě č. 41. Jako měl
příjmy, není v knize uvedeno. Podle tehdejších
poměrů možno si domyslet, že nebyly velké.
Oste soudě, mu přáli. Dělával 4 míry pole a 1
míru louky. Občané mu „popovídku“ obdělávali
pole. Dělníci na voze pásli jeho brávu, na voze
pokylovali mu záhon brambor, ten. Děs něho
se nic neobešlo: námluvy, oddavky, obligace, svi-
lánce, smluvy, žádosti o osvobození z vojny.
Na banku v Štítě, slavi mnoho slovašal. Byl
také vytykáčem: Když bylo na poli svazáno
obilí a měl být odvezen do státek, poleli všem
děkovaní. Za jeho nepřítomnosti museli rodiče
přísně posílat děti do školy. Učovalo se čtení,
psaní, počty, bible, katechismus, a ročně se vyklá-
dalo evangelium. Katecheta vřicházel každých
14 dní. Obvykle v čerou se konaly 2 koušky.
Školy však dlouhé. Školitel měl ukázat, čemu
naučil. Školní katecheta dal někdy otázku. V
masopustě měly děti muziku. Konala se střída-
vě v několika státku. Oblíbené místo bylo u
staré č. 40. Šlačit jeden muzikant. Děti mu něco
nějaký krejcar nehraly. Šlovalo se do 10 hodin.
Když děti při tanci nosily dechy, musely se louit.
Školitel nehral, ač na vojně přehral klarinet a mal
housle.

Navštěva školy musela být vyžadována. Dne 1. 6. 1826
rodová učitel dva ~~pr~~ rakovní vykazují s st. vrchní-
mu úřadu a to těch rodičů co hospodáři, kteří ne-
dodali na povolání dětí nebo služebních do školy.
Opakující vykazují se opakoval 23. 4. 1828, ale učitel si
stěžuje: „Kučeríkovo udání mé.“ Dne 30. 7. 1842~~7~~ byl
žadán vykaz k vrchnímu úřadu a u nedbalých ro-
dičů následoval trest. Další vykaz byl dán opět vrch-
nímu úřadu „zhrze špatné navštěvování školy“, ale žád-
ný trest neuskutečnil. St. vrchní úřad byl od těch ra-
njích obelhan, takže učitel k laubě dospíval. „Školní
mu nebylo správně odvedováno. Zlobíval se a také
neplácí děti ze školy vykazal. Ale i po novém
ze dne 18. 6. 1829, kdy vyžadováni měli vybital sobotáles
a učitel je odváděvat, nevedlo se lépe. Vyžadáři
nedostal a tedy neuplatil.“

Jako školní dozorci jsou v činnosti uvedeni:
Yarim Coufal od r. 1833, Václav Bečka od r. 1837, Štául
Baloušek od r. 1844, Jan Šmejkal od r. 1848, Jan Kaláb
od r. 1854. Školní učitelé přicházeli do školy málo kdy,
někteří jen v den zkoušky.

Dne 7. 11. 1844 byla škola pojistěna proti ohni na
120 zlatých ve strážce. 22. 4. 1861 zemřel J. Schreiber.

Jeho manželka žila ještě dlouhý čas v Polné. Občas docházela do Žabokně, kde od zámožnějších občanů dostávala peníze na živobytí. Obec jí každým rokem dávala po 5 zlatých jako penzi. Dne 3. 3. 1861 byl dekretem od M. Jiráčka, okresního školního dohládatelce v Přebyslavě, rozahnu ustanoven v Žabokně Jan Brůchl učitel z Polné u Ni.

Brůchl měl čelnu rodinnou a její výřiva mu působila značné škodit. Vyhledával příjmy i jinou. Chodil vyučovat do Polné a až k 10. hod. večer přicházel domů. Stěžuje si, že na základě kongruence ze 136 zlatých dluží se mu za tři léta 42 zlatých, které veškeré těžce úřední cestou byly uhrazeny 20 zl., pro čemu doporučuje, že jeho záležitost byla s neminutostí vyřízena od členů představenstva. Jan Brůchl působil v Žabokně 14 a půl roku, 29. 8. 1874 byl jmenován učitelem v Janovicích.

Stará škola pod hrází dolního rybníka č. 41 potřebovala velkou opravu, která stála 406 zlatých. Bylo usneseno, aby se budova prodala a vyřazena nová. Staré slavní kouřil pane Štejskal za 600 zl. Stará škola byla postavena na místě nynějšího

beležného domu nákladem 1400 zlatých, neovělá u
dvoř materiálů, dřevů a tráva dělníků.

Dne 28. 9. ¹⁸⁷⁴ byl jmenován u pomocným učitelem
na zdejší škole Jan Loška. Definitivním učitelem
byl ustanoven 23. 2. 1882. V nové škole budově bylo
vlhk. a učitel se usadila houba. Škole opravy nad
1000 zt. nutily, stěny, aby romýšeli na přestavbu.
K č. došlo v. 1885. Chlév byl upraven na kuchyň a spíš.
k nim zřezeny záchody a chodba. Nový přív. a dřevník
byly postaveny v půstovku. Stavba vyžadovala 800 zt.

Jan Loška byl jmenován řídícím učitelem ve Fěři
a opustil školu v Lábořné bouři prosince 1888. Pro-
žil tu 14 let. Jeho syn Jan Loška byl v r. 1937 jmeno-
ván řídícím učitelem v obci Lábořné. Šel se učitelst-
vem ve Švýcarsku a byl též literárně činným.

Loškovým nástupcem se stal Ferdinand Štěpánek
rodák z Vysokého Byta. Čižto učebna nevyhovala,
počet žactva vzrůstal a místnost byla malá, s klen-
tým stropem a nedostatečně osvětlená, bylo no dělní
váhání rozhořeno provedl opravu a přestavbu. Šel
se tak o prostřednictvím v. 1904. Chlév rozřez a přeměněn
v haničské skladistě. Náklad činil 9.913.61 zt. Byl
ukrácen jmením kontrolního fondu, kterou subvence
2600 zt a výměřkou. Bylo slíbeno ještě 1000 zt kterou
nepřevy.

Přivodná zřezada školy asi 110 m² byla něbo učitel

rozšířena až na 4.750. Náklad na udržování školy se hradił výtěžkem pronajatých obecních pozemků a přirážkami, které činily 16-18%.

Zbčitel Ferd. Štěpánek působil v Lábořné 34 roky 8 měsíců. Staral se všestranně o novou vesničku obec a školu. Jako učitel jednotřídky vyučoval až 80 dětí, rozšiřoval školní kabinet sbírkami a pomůckami vlastní výroby. S dětmi uaučoval toulkou, divadlo, s dospělými uaučoval čtyřikrát až šestkrát divadlo do roka. Ochotníci si noudili jevišťe a novou oponu. Sta noudou oponě byla malba zetejřnáci, uau se stochovala dodnes. Jako veřejný čini- tel působil ve všech spolcích; v r. '90 založil jednotu noudemarkou a lita lidovou knihovnu. Od r. '912 uauoval ve Škole dobrovolných horičů. Byl dlou- hokletým noudedčkem Lampelčky. Prožil se Lá- bořenskými občany těžká léta nové světové války a vquch Československé republiky. Jména jeho obou synů jsou vyryta na nouděko poutlých z nové světové války. Sta dlouhokletou kulkou a pedago- gickou činností jmenován čestným občanem obce Lábořné 22. 4. '923. Také jmenován čestným čle- nem spolku Zbčitelské jednoty Kamenec čis v Polné. Léta odpráčku trávil ve Vysočské bytě, ale na Lábořnou uaukroměl. Ještě v r. '94. daroval místní knihovně 111 svazků knih. Jeho hřevace v čerovnu '945

se učarovali zastupci obce.

Z následovníků Štěpánkových působili zde bratři
dobu Stanislav Šesták 1923, Adela Polná 1923-24, Josef
Jelínek 1924-25, potom 13 let až do r. 1938 J. Holcman.
V té době nastal Brislav Rdych, muzejní pracovník
o Záboké; Záboká také odstavila za nože učitelů
obce na Polensku. Má svůj odbor Spk. jed. Průmyslové,
ještě pořádá naučné i zábavné večery, divadlo, učební
kroužkové knihovny.

V těchto letech 1938-45 byl tu ředitelem učitelů
Josef Tarek, národní inspektor na Havlíčkovodské.
Po jeho odchodu zde bratři působili Marie Škrosová
1945-46, nak. Květa Hřívová 1946, Frant. Brejčí 1947-51
František Šic 1951.

Posledním ředitelem učitelů tu byl Bedřich Věběcký.
Počet školních dětí klesal už od 20. let tohoto století.
V r. 1921 tu bylo 62 školou povinných dětí, 1922 dokonce
67. Část dětí ovšem navštěvovala měšťanskou školu
tu v Polce. Přitom však počet dětí kolísavě klesá, ve 30.
letech dosahuje sotva čísla 50, v novějších letech prud-
ce klesá pod 20 a v r. 1962 je tu na jednotku dětí 12 dětí.
Jednotka tedy je zrušena, žáci dojíždějí do školy
v Polce.

Dne 1. srpna 1963 jsou nově školy vyvěřily na
matřičkou školu. Školkou zde byla Mlč. Koucká z
Polce. Převládá se určitá adalpkost. Ale již v r. 1973

problém i počet dětí předškolního věku nastolik, že
mateřská škola musela být zrušena. Úplňnadu za
ní byl téhož roku zřízen dětský ústředí v Janovicích,
a to v Janovicích, Zábokou, rozdělní Háj i Dobrušou,
neboť i v těchto obcích bde bývaly dvou třídky, no-
blat počet dětí. Dook dětí vstaraívá autobus
jednosměrného směru děl. staxistoa Hynčína.

Školní budova v Zábokou byla přestavěna
na víceúčelovou budovu. Šak v r. 1973. se uskaví
existence školního zařízení v Zábokou, školy, která
léta 200 let plnila úkoly našich předků od doby
obrozenecké až k nástupu školního vstělatí v
speciálního školní.